

Pikó András és a balliberálisok unalmas receptje

2020 június 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Adjunk el mindent a külföldieknek.

Pikó András, Józsefváros balliberális pártok által támogatott „civil” polgármestere a kerületen belüli közétkeztetési feladatok ellátására egy külföldi céggel kíván szerződést kötni, s egyúttal érvénytelennek nyilvánította azt a közétkeztetési szerződést, amely alapján eddig egy magyar cég, a Klassz Menza Kft. végezte el ezt a feladatot.

Pikó önhatalmúlag döntött, ráadásul a napokban az is kiderült, hogy egy nappal korábban megmondta, hogy melyik céggel fog szerződést kötni, mielőtt a beszerzési eljárás végeredménye megszületett volna...
Íme, mint cseppben a tengert láthatjuk, milyen az, amikor balliberális vezeték kerül egy önkormányzat élére: valami „egészen különleges” és „megmagyarázhatatlan” módon egy roppant fontos szociális feladat ellátására egy külföldi céget tart a legalkalmasabbnak. Azt az Eures nevű céget, amelyik – szemben a magyar céggel – eddig még nem is foglalkozott közétkeztetéssel, hanem munkahelyi étkeztetéssel.

Egészen biztos tehát, hogy ez egy roppant észszerű döntés: rábízni egy olyan külföldi cégre a gyermekek, az idősek, a rászorultak étkeztetését, amely még nem foglalkozott ilyen feladattal...

De hát, ahogyan A tanúban Virág elvtárs mondta az éppen rábízott feladathoz abszolút nem ért? Pelikán elvtársnak: Menet közben kell megszerezni az önbizalmat.

Viccnak tehát jó ez a döntés, csak sajnos ez egyáltalán nem vicces: a gyermekek, az idősek, a szociális intézmények közétkeztetését nem lehet vakon alapon intézni: vagy bejön, vagy nem. Pikó döntése keményen felveti a hanyag vagy hirtelen kezelés gyanúját.

És persze „egészen biztosan” állíthatjuk, hogy Pikó polgármester ezt a felháborító döntését mindenféle egyéni érdekeltség nélkül, kifejezetten a helyi közösség érdekében hozta meg...

De min is csodálkozunk?

Semmin.

A posztkommunista baloldal, később kiegészülve az SZDSZ-es balliberálisokkal, ezt a gyakorlatot űzi – ha van rá módja persze – immáron a rendszerváltást megelőző évek óta egészen napjainkig. Ha van rá módja – szerencsére mostanában ritkán van erre módja. Pikó azonban, aki a Momentumhoz áll a legközelebb, máris jelzett: ezt tesszük, ha végre visszatérhetünk a hatalomba.

Annak idején még a hatalomban kezdték el az állami cégek külföldiek kezébe adását, s ezzel a nemzeti vagyon kiárusítását a spontán privatizációnak nevezett folyamat során. Akkoriban, 1988–1990 táján olyan szemérmetlen módon, szó szerint bagóért kótyavetyéltek el stratégiai is fontos állami cégeket, hogy – s most fogódzkodjanak meg! – ez még Bokros Lajosnak is sok volt, aki a Rendszerváltás vakvágányon című tanulmányában 1990-ben arról írt, hogy a privatizációnak az a formája, ami Magyarországon történik, a társadalmi tulajdon elherdálásához vezet, és le kellene állítani.

A spontánnak nevezett privatizáció minden volt, csak nem spontán: a kádári politikai elit, a nómenklatúra tagjai teljes tudatossággal, tervezett módon játszották át a hazai cégeket főként külföldi kezébe, másfelől állami vállalatvezetők váltak az immáron privatizált cégek menedzsereivé, tulajdonosaivá és vezetőivé. S egyvalami feltehetően legyen egy pillanatra sem kétségünk: a kádári gazdasági és politikai elit ekkor alapozta meg nemcsak a saját, de még az unokái jövőjét is. S milyen módszerekkel? Erről a legautentikusabbat, szödi Gyurcsány Ferencet idézem (Ferenc testvér helyett immáron így nevezem a hazudozót) a klasszikus beszédének ide is vonatkoztatható részéből: „trükkök százai, amiről nyilvánvalóan nektek nem kell tudni”.

De azért el tudjuk képzelni...

Sajnos az állami vagyon széthordása 1990 után is folytatódott, amit már abból is megérthetünk, hogy az Antall-kormányban a privatizációval foglalkozó Állami Vagyonügynökség ügyvezető igazgatója, majd az Állami Vagyonkezelő Rt. vezérigazgatója az a Csepeli Lajos volt, aki a diktatúrában a KISZ KB helyettes osztályvezetőjeként dolgozott, tehát a posztkommunista elit egyik jeles tagja irányította a privatizációt. Kecskére káposztát – hogy egyszer én fejezzem ki magam.

1994-ben pedig visszatértek a szocialisták a hatalomba, a nemzeti vagyon eladása pedig újult erővel folytatódott Horn Gyula időszakában, majd 2004 után, Gyurcsány „kormányzása” idején már kiterjedt az oktatási, az egészségügyi, a szociális és egyéb más szférákra is.

Így jutunk el Csepi Lajostól Pikó Andrásig...

És már csak az a kérdésünk maradhat, amit Hobo hörgött bele a mikrofonba a Vadászat című, 1984-es kiemelkedő lemezük, Az orgia című számának a végén: Sosem lesz vége?

Fricz Tamás - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen
„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
